

FOAIA POPULARA

PUBLICAȚIE ENCICLOPEDICĂ SĂPTĂMANALĂ

DIRECTOR : ILIE IGHEL DELEANU
 REDACȚIA : Str. Doamnei, 19, București

ABONAMENTUL : 5 lei pe an în toată țara
 — Cererile trebuiesc a fi însoțite de cost. —

8 APRILIE

8 Aprilie, zi de mare importanță în istoria țării noastre !

Ziua în care Marele Căpitan, Conducătorul glorioaselor oștii românești, înțeleptul Rege Carol I s'a născut pe țărmii verzi ai Dunărei, unde ea isvorăște, pentru a fi destinat să ridice țărișoara, mică pe atunci, puternică și considerată astăzi, pe care tot Dunărea o udă și o îmbogățește.

Zi de veselie, de glorie, de fericire pentru toată suflarea românească.

Adus în țară din înțeleapta și nobila pornire a marilor patrioți I. Brătianu, L. Catargi, Dimitrie Sturdza și alții, — a găsit în toată populația simpatie și devotament, în riuri, în munți, în copaci... în toată natura acestei țări mindre și bogate, prieteni buni și credincioși.

Și subțiriurirea ast-felilor de sfinici patrioți și luminați, cu calitățile mari pe care natura cu belșug le-a dat Marelui Carol I, Prințul blajin și timid, a pășit pas cu pas a cucerit, pe an ce trecea, simpatia Europei bătrine, ne-a dat independența, ne-a ridicat prestigiul, ne-a făcut să fim un popor de ordine și moralitate, un factor important, cel mai de căpetenie al peninsulei Balcanice.

Iubindu-și poporul ca pe neamul său propriu ; dorindu-i binele și înălțarea cum un tată ar dori-o copiilor eșii din singele său, a luptat cu toată rivna pentru înălțarea neamului românesc.

Rege azi, îmbătrinit subț povara anilor cari s'au scurs poate privi cu mindrie înapoia Sa : cit orizontul ține se întind cimpiele presărate de popor cărora le-a dat tot ce e mai scump în lume : libertatea și egalitatea.

8 Aprilie...

Ce coincidență ! În ziua cînd în Sigmaringen se serba aniversarea Prințului Carol de Hohenzollern, în România, la picioarele Dunărei, se proclama, acum 33 de ani, plebiscitul prin care se alegea ca conducător al destinului acestei țări atît de sbuciumată pînă atunci, Carol I.

8 Aprilie ! Zi măreață, fi bine cuvintată !

UN BUN ROMÂN

— CU ACEST NO. SE DĂ UN SUPLIMENT MUSICAL GRATUIT —

Numărul nostru trecut era tipărit deja cînd în Capitală s'a răspîdit trista veste că bătrînul șef al partidului conservator, Lascar Catargi, a murit.

Ne facem o datorie de bunii romîni a da cititorilor noștri portretul regretatului om politic și biografia sa.

Cu Lascăr Catargi s'a stins o figură simpatică, un om blind și îndatoritor, unul din acei patrioți mari cum rar se nasc.

Subț figura bătrînului, plină de o bunătate aleasă, se ascundea o voință de bronz, o probitate mai presus de ori-ce judecată.

Născut în anul 1823, la Iași, dintr'una din cele mai vechi familii din Moldova, a intrat foarte tînăr în viața politică ; a fost ispravnic de Neamț în 1852, agă la Iași în 1853, pîrcălab de Galați în 1854.

Măi-tîrziu, a luat parte, împreună cu toată suflarea cultă moldovenească, la mișcările pentru unire ; a fost membru al Divanului ad-hoc, ca reprezentant al proprietarilor mari, și deputat în Camera electivă a Moldovei din 1859, care a ales Domn pe Alexandru Ion Cuza.

Subț domnia acestuia, mai înainte de a se da lovitură de stat, Lascar Catargi merse ca president al Camerei, cu ceremonialul de rigoare, la Palat, să presinte răspunsul la Adresa Tronului.

Vodă Cuza, cu un zîmbet răutăcios, făcu semn primului-ministru M. Kogălniceanu, care era de față, ca de obicei, să primească Adresa Camerei, și apoi, cu o mișcare ușurată, puse miinele la spate.

— Eu vorbesc aci cu Vodă ! zise Lascar

Catargi, și, îndoinind Adresa la loc, imită mișcarea printului și puse mâinele la spate.

Cuza simți că trecuse măsura; își desfăcu mâinele și înținse dreapta către președintele Camerei; atunci, acesta făcu asemenea și înținse lui Cuza Adresa.

La 1863, el a făcut, sub Barbu Catargiu, parte din mișcarea care a adus după sine abdicarea lui Cuza.

Lascar Catargi a fost proclamat în guvernul provizoriu de la 11 Februarie, ca locotenent domnesc, împreună cu generalul N. Goleșcu și Colonelul Haralab.

La 11 Maiu, același an, după sosirea Principelui Carol, Lascar Catargi ia președinția consiliului și portofoliul internelor, în minister compus din elementele liberale și conservatoare, pe care le păstrează pînă la 15 Ilie.

Revenit la guvern la 1871 stă la putere pînă în 1876 cînd demisionează.

Partidul liberal retras la 1889, Lascar Catargi încearcă să formeze cu d. G. Vernescu un guvern, dar nu răusește.

La 1891, în Noembrie, Lascăr Catargi ia președinția unui minister conservator, cu ajutorul junimistilor, cu care guvernează pînă la 3 Octombrie 1895.

De atunci, Lascar Catargi a condus necontenit partidul conservator pînă în momentul cînd moartea i-a închis ochii.

Perdere a e, fără indoială, ireparabilă pentru partidul conservator, simptome și dureroasă pentru întreaga țară.

Înmormintarea, făcută cu o pompă strălucită și națională, s'a săvîrșit Duminică 4 Aprilie, în mijlocul întregii Capitale și a delegațiilor țerei, care au salutat cu respect rămășițele pămîntesti ale marelui român și bunului bătrîn Lascar Catargi.

SPRE IDEAL

In luntrea ce ne chiamă tainic
Să ne urcăm, copilă dragă;
Să înecăm în largul mării
Nenorocirea ce ne leagă!

Pe 'ntinsul apelor blajine,
Pe undele legănătoare,
Suspînul nostru ne va duce
În lumii mai înghăduitoare;

Sî'n depărtări fără de nume
Ne-om perde urma, vom dispăre;
Căci asta e tot sensul vieții:
Un vis de-o clipă și... uitare!

SOCRATE GEORGESCU

CRONICĂ ȘTIINȚIFICĂ IDIOTI-SAVANT

Să definim acest titlu de oare-ce poate părea la unii cam bizar.

Se numesc *idioti-savant* indivizii idioti, imbecili, sau mai simplu slabi de spirit și cari arată pentru un lucru oare-care aptitudini speciale, disproporțională cu dezvoltarea lor intelectuală. În sfîrșit, cuvîntul «savant» este pus aci ca și în cazul cînd se vorbește de animalele savante, care joacă dominos, trag cu tunul etc.

Pînă acuma eram mulțumiți de a arăta aceste fenomene fără a le studia din punct de vedere științific. Nimic nu s'a scris pentru a explica această anomalie mintală.

D. Frederick Petersen iată ce zice în revista americană «Popular Science Monthly».

«Trebuie să constatăm de acuma că aptitudinile susceptibile de dezvoltare la indivizii inferiori, se pot resuma ast-fel: facultatea aritmetică, musicală, imitativă (de imitațiune), memorie specială, aptitudini de a modela, a desemna, a picta, a juca (și mai ales șack) tendința caracterisată la bufonării. De obicei aceste aptitudini se complică cu altele așa, d. ex. memoria specială este de ordinar facultatea musicală, facultatea imitativă este adese ori acompaniată cu dispoziția de a repeta ariile musicale, a desemna, a modela sau a picta obiectele și chiar une-ori a imita și gesturile

Să examinăm acuma câte-va cazuri frapante la idiotii savanți:

S'a constatat la idiotii o precocitate și o putere extra ordinară a facultății calculului mental.

Dr. Howe ne descrie pe un idiot care calcula cu o rapiditate surprinzătoare. Cînd îi se spunea vârsta unuia el în câte va momente spunea câte zile, ceasuri, minute și secunde a trăit acela.

Dr. Guggenbuckl a studiat la Solzbury un imbecil care rezolva cu mîntea problemele cele mai dificile cu o promptitudine de necrezut.

S'a încercat să l învețe matematicile pentru a deveni mai târziu profesor, dar cum el nu înțelegea nimic, nici măcar operațiunile pe care el le efectua, îi fu imposibil să învețe ceva.

Dr. Atkinson semnaleză pe o femeie idioată care avea singura plăcere de a efectua din mîntea operațiunile aritmetice.

Dr. Ireland ne vorbește de un copil din Earlswood care înmulțea 3 cifre prin alte 3 cifre într'un minut,

Intr'un serios studiu aspru acestor minunății aritmetice, Dr. E. W. Serephire a publicat în «Journal american de Psychologie» 13 exemple; din aceste 13 exemple 6 au fost oameni de geniu: Ampere, Gauss, Whately, George Bidder, Lafiat și Wallis. Ceilalți rămân în categorii care îi vom studia imediat:

Tom Fuller era negru din Africa (Virginia), nu știa nici să citească dar avea o facultate aritmetică extraordinară. Cînd îl întrebă câte secunde sunt într'un an și jumătate, el răspunse la două minute: 47.304.000. După aceea îl mai întrebă câte secunde a trăit un om de vîrstă de 70 de ani și 17 zile, în două minute și jum. răspunse 2.210.500.800. Jededich Buxton, englez, născut în 1702, în timpul copilăriei era de o extremă stupiditate, nu putea măcar să se iscălească; dar fu un remarcabil calculator.

Zerah Colburn, născut în 1804, fu cunoscut la 6 ani ca un fenomenal matematic. Nu putu să învețe nimic. Avea 6 degete la fie-care mîna și picior și presenta toate caracterele degenerescenței.

Dasc, german, născut în 1824, era de o stupiditate extremă. Era incapabil să își reamintească cum îl cheamă, dar în câte-va secunde a rezolvat problema următoare: «Căți litri de apă sunt într'o fântîna de unde mai multe persoane ia ast-fel: primul ia 100 de litri și a 13-a parte din rest; a 2-a persoană 200 și a 13-a parte din rest, a 3-a persoană 300 de litri și a 13-a parte din rest și tot așa înainte pînă cînd se golește fântîna?»

Din aceste exemple pe care le-am citit mai sus ne este posibil a scoate câte-va concluziuni. Mai întai, aptitudinea aritmetică la idiotii nu este nici odată bine ridicată. Această facultate se reduce la o extremă putere a calculului mintal.

Al doilea, această aptitudine este instinctivă și congenitală, nu se observă de cît în varietățile congenitale ale idiotilor, imbecilii și degenerații. În al 3-lea punct, este datorită unei creșteri enorme în puterea vizuală și o dezvoltare excesivă în centrul visiunii. Aproape toți, în calculele mintale, operează prin mijlocul imaginii vizuale. Analiza fiziologică a operațiunii mintale exigente prin calcule este o problemă extrem de grea.

Dr. Serephine, în studiul său, conchide că facultatea calculului mintal are ca base: 1) o memorie extremă pentru un period de timp, 2) rapiditatea memoriei, 3) certitudinea de a însira lungi serii de asociațiuni aritmetice, 4) înclinațiuni spre matematică, 5) puterea în vedere.

Se remarcă că concluziunea a 4-a, înclinațiuni spre matematică, este precis factorul obscur, deci celelalte patru nu sînt de cît corolariuri. Explicațiunea d-rului Serephine lasă mult de dorit.

Diversi autori au comentat adesea ori sensibilitatea unor idiotii. Musica este din toate artele cea, mai sensibilă și mai puțin intelectuală. Posesiunea facultății musicale la degenerații nu este mai uimitoare de cît posesiunea facultății aritmetice.

Unul din cazurile cele mai curioase este al lui Tom Blind, negru pur-sang, născut în Georgia 1840. Orb din naștere, ne arată de mic o inteligență pentru sunete. Reproducea ușor cuvinte cari nu erau înțelese de el. Une-ori reproducea conversații întregi. Langajul său era complet nearticulat, dar reproducea toate sunetele pe cari le auzea. Reproducea de asemenea texturi grecești, latine, franceze, germane, cîntă la piano. Se zice că ar fi știut pe din afară 5000 de bucăți musicale.

Dr. Seguin descrie (Idiotia) un caz identic. Dr. Trébot vorbește în «Folie lucide» de o femeie idioată dotată cu un mare talent musical. Această femeie ciudată a atras atențiunea lui List, Géraldy și Meyerbeer, care o vizitau adesea. Dr. Morel scrie în studiile sale clinice, obiceiul unui tîner idiot care, devenind posesorul unui tambur, făcu cu acest instrument progrese mari. Dar lucru de remarcă că în familia aceasta la toți le plăcea acest instrument.

Este foarte remarcabil că în această clasă de idiotii savanți, idiotenia este congenitală. Se reduce la o memorie

auditivă și o facultate de reproducere dar fără expresiuni musicale spontanee nici puterea inventativă. Lucrul cel mai curios este caracterul hereditar în acest talent.

Dr. Winslow citează cazul unui idiot care și aducea aminte de datele înmormântărilor tuturilor persoanelor din cartierul său de 35 de ani. Acest idiot era incapabil de a mânca singur.

Morel vorbește asemenea de un idiot care nu știa să numere până la 20, dar în schimb știa pe de rost pe toți sfinții din calendar cu datele respective. Fobret menționează de un alt idiot care zicea la moment ori-ce faptă din orașul său, care l'întreba, dar numai atât.

Am putea să dăm miș și miș de casuri. Toți acești bolnavi sunt degenerați. Sub rubrica asupra facultății imitative se poate foarte bine înțelege că la idiotii ca și alte persoane normale, imitațiunea este un instinct.

Une-ori se prezintă sub forma simplă, dar une-ori sub o așa formă în cât trebuie să spunem «talent».

Se citează cazul unui om tânăr, idiot congenital, dar dotat cu o putere de a imita ori-ce sunet: cântecul păsărilor, strigătul animalelor, sgomotul ferăstrăului, scârșnirea oșiei de oțel, etc.

Această facultate de imitațiune se mai prezintă și sub alte forme.

Era în asilul din Earlswood un idiot care construie o navă perfectă. Nu i-a trebuit de cât 4 zile. Nu știa să vorbească de loc.

Un altul picta un tablou (copiat) cu o așa fidelitate în cât se conservează și azi.

Gatfried Mind era sărac, muri la anul 1811. Dar el desena și picta pisicile, cu o așa vervă în cât a dobândit reputație și fu poreclit de «Raphael al pisicilor».

Dr. Seguni vorbește de un idiot care juca șah cu o putere extra-ordinară.

Aptitudinile spre bufonerie sunt cunoscute de mult timp. Toți regi, principii din Renaștere, aveau la curtea lor, pe lângă bufonul de meserie, dar adevărați demenți. Această origină pare a fi dispoziția legală care remitea în mâinile regilor «persoana și averea idiotului».

În resumat diferitele aptitudini care le-am descris sunt toate inferioare. Se găsește și la indivizi stinși și degenerescență congenitală, și la acei cari prezintă stigmatul de aceste degenerescențe. Ele consistă în sfârșit în augmentalitatea puterii vizuale și auditive și facultății de imitațiune. Dar nici o urmă de invenție spontană. Idioții savanți sunt niște copiiști atât în pictură, modelaj, etc.

Acuma să punem întrebarea dacă Heineken, copilul lui Subech, trebuie să fie pus în categoria celor de mai sus? El muri la 4 ani. Dar precocitatea lui se arată de la vârsta de 6 luni, când începu să vorbească; la un an cunoștea tot ce se petrece la el acasă, la 2 ani știa istoria, geografia, la 3 ani învăța viața sfinților și la 4 ani știa latina, greaca, germana, franceza perfect.

Această minunăție precoce este de sigur datorită acumulațiunii materiei cenușii a creierului.

(După Dr. Coze).

G. GÉRARD

MEDALIOANE

GOGU ȘTEFANESCU

Născut în București la 1848 a urmat cursurile universitare în țară, unde a luat licența în drept.

Intrat în magistratură a înaintat repede, grație talentului și inteligenței sale, ajungând membru al Cartei de Apel din Craiova.

Natura sa vivace, temperamentul său de luptător — ce vrei, e născut la 1848 epoca revoluțiilor — nu se acomoda cu viața nesbuciumată a magistratului.

În 1883 și-a dat demisiunea din acel înalt post, pentru a îmbrățișa avocatura și politica.

Om îndatoritor, fire prietenoasă și-a câștigat simpatia Doljenilor cari, cu mari majorități, l-au trimis în Senat în 1886 și în Camera de Deputați în 1890 și 1899 chiar sub guvernul conservator.

VERSURILE MELE

Am scris primele strofe cu mîna 'n mîna-ți caldă,
Privind cum în rabinul opusului se scaldă,
Lăsîndu-ne pe gînduri, un cîrd de vînduțele;
De-atunci zinguratatea pe umeri-mi plecată,
În lungi și vagi poeme șoptindu-mi, te arată
Și-amestecă o rimă prin lacrimoase mele.

Le smulg din stîmpe vremuri în nopți de somn lipsite
Și fară să știu dacă de tine-oi fi cetite
Și chiar fără-a fi sigur că pot a mai iubi;
În psalmi te cînt cum încă pios se tîmțiază
Un idol lingă care tăcut se 'ngonuchiază
Prea triști a nu mai crede dar făr-a-l părăsi.

O, nu mai sper vre-o dată că iar ne-om revedea.
Va roade vremea bustu-ți, superb, ce rămînea
Mă alb, mă adorabil sub focul sărutării;

Dar, peste multă vreme, trîzii, ne-avînd ce face
Cînd fie chiar, de sigur, nimic nu-ți va mai place
Vei ține lung în foliu-mi în dreptul luminării,
Aș vrea, măcar atunci să simți cît te ador
Că-am răușit a prinde clipitele ce sbor.

Tu, pentru care versul e tot de-a-una vid
Ași vrea să fi se pară în fine, un tezaur,
Să-ți zici: de unde dinsul găsiți atîta aur,
Bogata lui paletă în trailul lui stupid!

Și dacă împlinirea ne-ar pune iar alături,
Severi, în largi fotoliiuri, albiți ca de omături,
De sigur vom surde de trist volumul meu.
Vom rîde împreună și totuși... melancolic,
Nu știu dacă și-atuncea din risul tău ironic
Naș scoate încă o strofă părerilor de rău.

GABRIEL DONNA

ȚIGANUL LA STĂPÂN

Un țigan se băgase slugă la un boer. Trăia el bine, căci nu făcea mai nici o treabă. Din când în când se ducea doar la pădure, cu căruța, de aduna nuele.

Intr'o zi, stăpănu-său îi zise:

— Mă, Stancule, mâine să te scoli dis de dimineață și să te uiți pe cer: de-o fi frumos să eî căruța și să aduci fân de la fâneată; iar de o fi nor, adică-te semn de ploaie, să te duci să aduci nuele din pădure... Ai înțeles?

— 'Teles!

A doua zi țiganului îi fu lene și nu'i veni să se ducă nici colo nici dincolo.

Dar stăpănu-său, care'l cam știa pe țigan se deșteptă în zori de ziuă și'l chemă să'l întrebe:

— Cum e afară, mă Stancule?

— Cum să fie, boerule...

„E noarele printre stele...”

Nici de fân, nici de nuele! ...

TITAN.

IUBIREI D'NTIL...

(Fără ritm)

D-nei A. B.

Nu mai privești la mine,
precum odată m'ai privit.

Tu m'ai uitat! Și cred că s' socotit
ca și cel crin, pe care,
distrată, tu l'ai rupt
și'n drum l'ai aruncat.

Așa, viața mea, uitat,
trec eu pe lingă tine,
aprinde de focu'ntii, cînd te-am iubit!

Vezi bine,
cu patima-mi cum lupt
s'o 'nving, — să-ți dau uitare! ...

Chimara adorată, zină,
comodă de farmec, simpină,
ah, spune-mi, ce-ai zice oare,
dacă prin inima-mi de-amant,
din ochi-ți, săgețile vor trece
ca fulgerile cerului toate? ..

Vor trece veacuri poate, —
și peste-a mea țărîna
pluti-va sufletul meu, rece,
ca steaua căzătoare! ...

Atunci, de vei avea 'ndurare

să mă privești, și totuși, —

în ochi-ți, ași reînvia
Iluzie nemuritoare,
ca pe-al tău nume scump

și dulce amintirea ta.
eu să depun cununii de mirți în floare
și perle din neant.

N. BURLĂNESCU-ALIN.

DIN LITERATURA GREACA

PE MORMANTUL MEU

de G. SALAXIS

Pe mormântul meu împrăștiate, cresc
florile cu mirosul lor; și între frunzele
lor vorbe ascunse huesc.

Apleacă-te să tai foile, cari pentru
tine cresc; apleacă-te să ascuți, o ne-
miloaso! vorbele care huesc.

Florile care au răsărit sunt lacrimi-
le'mi amare; vorbele care huesc e i-
nima mea pe care ai înmormântat-o...

din rev. „Atiki Ivis”, trad. de ARCHIMEDE MARI.

PREȚUL TRAIULUI

Fără îndoială, că prețul traiului, adică quantumul de cheltueli care 'ți-ar fi suficient spre a putea viețui, variază dupe continent, țară și orașe.

Ast-fel, se știe, că pe când la noi kilogramul de pâine costă 20-25 bani, aceeași pâine prețuește în Klondikle (țara aurului din America de Nord) 3-4 franci, în aur.

Tot alimentul are două valori: una reală, valoarea intrinsecă, și alta variabilă, a împrejurărilor.

Negreșit că valoarea unei pâini trebuie apreciată dupe mijloacele, mai grele său mai lesnicioase, cu care ea se procură. Ast-fel, la noi, țară agricolă, cu grâu mult, pâinea se socotește pe cât costă un kilo de grâu, plus munca spre a-l face pâine, plus câștigul brutarului și vânzătorului. În Klondyke, țară stearpă, glacială, bogată în aur, dar absolut lipsită de vegetațiunii, grăul e adus din depărtare și vândut pe preț mare, căci acolo sunt bani efțini. Dacă valoarea reală a grăului e de 15 b. kilogramul, acolo el se ridică la o valoare de împrejurare și prețuește 2 fr., căci banii sunt

ușor de adunat, iar în mijlocul de procurarea alimentelor extrem de dificil.

În general lucrurile 's ast-fel calculate de marele maestru: nevoia socială, că, în fiecare țară eu mers normal e o proporțiune între scumpetea lucrurilor și efținăteea monedei.

Acum 50—60 de ani la noi chiar, banii erau scumpi, rău scumpi. O pâine costa 5 parale, o oca de carne 15 parale,— dar nici un slujbaș n'avea leafa mai mare ca 2-300 de lei vechi. Azi, slavă Domnului, un ușier la Senat e plătit cu 100 de lei pe lună, iar un ministru cu 3000 de lei. Azi sunt banii ieftini, mulți, dar pentru a se echilibra balanța, s'au scumpit lucrurile toate. Credem nemerit să dăm, dupe date serioase, tabloul de mai jos, în care se vede prețurile alimentelor în principalele orașe din lume.

Prețul e socotit pe kilogram și litru, iar pentru gaz aerian pe m. c., pentru bere pe litru, pentru cărbuni pe tonă și pentru cartofi pe 100 de kilograme.

El e interesant, căci ne putem face o idee de prețul vieții în orașele cele mari.

ORAȘELE	Pâinea	Laptele	Untul	Carnea de vacă	Carnea de miel	Carnea de porc	Zahărul	Gazul aerif.	Cașcua	Berea	Cărbuni pământ	Cartofi
Paris	0.40	0.40	4.—	2.20	2.50	3.—	1.20	0.30	5.40	0.30	50.	11.75
Londra	0.37	0.45	3.70	2.75	2.15	3.20	0.55	0.25	2.80	0.32	50.—	9.—
New-York	0.50	0.50	4.—	1.75	1.75	1.75	0.50	0.25	1.20	0.42	27.50	17.—
Berlin	0.50	0.25	3.25	2.50	2.50	4.—	1.—	0.19	5.—	0.25	30.	9.—
Viena	0.58	0.29	3.30	2.10	1.40	1.05	1.—	0.22	3.—	0.50	36.—	10.60
St Petersburg	0.78	0.60	5.—	1.60	1.60	1.70	1.50	0.48	4.20	0.52	55.—	00.—
Roma	0.42	0.40	3.60	1.90	2.10	3.90	1.60	0.29	5.40	0.30	36.—	10.—
Bruxelles	0.30	0.24	2.65	3.—	2.80	2.70	0.97	0.12	5.—	0.25	30.—	9.00
Constantinopol	0.37	0.40	3.—	1.—	1.20	1.15	0.55	0.35	2.50	0.30	41.—	17.00
Geneva	0.40	0.20	2.75	2.15	2.15	3.20	0.55	0.25	2.80	0.27	30.—	22.00
Madrid	0.42	0.50	3.50	2.50	2.50	3.50	0.80	0.40	5.—	0.50	58.—	15.00
Buda-Pesta	0.32	0.23	2.32	1.95	1.13	1.85	0.85	0.25	4.—	0.35	29.—	5.50
Cristiania	0.35	0.22	3.20	1.30	1.40	1.—	1.—	0.21	4.25	0.35	25.—	13.00
Hamburg	0.42	0.23	2.—	3.75	3.75	3.50	1.10	0.22	5.—	0.45	22.—	15.00
București	0.25	0.40	2.40	—70	—70	1.—	1.10	0.—	3.50	0.90	56.—	10.00
Câmpu-Lung	0.25	0.20	1.60	—50	—50	—70	1.15	0.—	4.—	1.—	00.—	6.00

Interesul acestui tablou general este de a ne da o idee de prețul obiectelor în diferitele capitale ale Europei. Judecând după capitală s'ar putea deduce atunci cum e, în general, prețul traiului în toată aceea țară. O privire repede aruncată pe tablou ne convinge că în Germania, Spania, Italia și Rusia pâinea e mai scumpă chiar ca în Paris. Laptele e de asemenea scump în în New-York, Petersburg și Madrid. Carnea

de vacă e îngrozitor de scumpă în Hamburg și apoi în Bruxelles. Zahărul e foarte efțin în Londra și mai scump în Roma și Petersburg.

Așa, de și toți credem că viața în Paris e cea mai scumpă, constatăm cu mirare că ea e ridicată *la maximum* în St. Petersburg și cea mai efțină în fericita noastră țară,—cu excepție la unele obiecte alimentare nu tocmai de prima necesitate.

B. AURA.

IUBIREA UNUI POET

SAU

TRAIAN DEMETRESCU ÎN „AQUARELE“

Opera unui scriitor reflectă temperamentul lui. Noi când vom citi o lucrare a vre-unui poet—spre exemplu—vom vedea din ea cum este poetul,—ființă veselă sau tristă; căci e știut că un scriitor, de felul lui vesel, nu poate scri ceva trist.

Citind o poezie vom putea ști în ce stare psihologică se afla poetul când a scris-o; și în poezie, mai cu seamă, aflăm pe poet în toată făptura lui.

Aceste cuvinte mi le spuneam când am citit volumul de poezii al lui Traian Demetrescu—«Aquarele». Din aceste Aquarele reiese iubirea lui Traian ce a avut-o pentru o damă din «inalta» societate Craioveană, care avea:

Un trup înalt și mlădios, subțire,
Ca un salcâm crescut abia de o vară

care

C'un gest te farmecă de'nfiore

El a iubit mult pe această femeie,
dar ea i-a fost necredincioasă însă. Poetul e bun și o iartă:

Ce'mi pasă dacă e necredincioasă!...

dar o iartă numai în schimbul unei virtuți

...Să fie 'n veci frumoasă...

chiar și de-l înșală

De două ori pe săptămână,

Când Traian o ceartă că-l înșală mereu,
ea îl desmerda și-i spunea:

Așa ți-e scris norocul!

Văzând și el cum e răsplătit pentru

iubirea lui, ne dă o povață, pe care o fi aplicat-o și poetul.

Și dacă te înșală-o fată,
Bea un pahar mai mult și tacă;
Și cată altor fete'n dată,
Mult mai frumoase, să le placă.

Văzând că e înșelat, totuși mai avea iluzii de iubire

...Sfinte! nimicuri
S'au dus, s'au risipit;
Doar una...
Mai am: că sunt iubit!

El crede!.. Dar ea?

— „Hei încotro? 'l 'ntreabă vântul
— „Alerg spre draga mea!
— Atunci din drumul tău te'ntoarce,
Iacă voești să-ți mai rămână
Dusia din urmă!

Ea nu l'a iubit! De ce? Poate, pentru că considera iubirea ca o glumă, căci Traian îi zice:

Pe o foaie din album ți-am scris
O frasă și un nume;
Iar tu răzând încet, mi-ai zis:
Că nu te'ncrezi în... glume.

*

Ziua când s'au întâlnit amândoi era
...o vreme tristă

și amândoi erau la fel:

Ea tot-d'auna neiuibită,
Eu tot-d'auna neiuibit...

Am văzut mai sus că el nu-l imputa femeii pe care o iubea, căci probase și el că inima omenească nu poate fi constantă. Și el cam tot așa era.

Am poposit o noapte, vere,
La o cârciumăreasă 'n sat

și nu mi-e că i-am lăsat punga,
Da i-am lăsat și inima...

Dacă el lăsa inima la altele, de ce să n'o lase și amanta lui la alții.

Dar ce e cu asta? Ei, către ei n'au nici o iubire

El îi recitează
Sonete din Musset culese,
Ea tăce și oftează

Întâlnirea lor se 'nchide
C'o strângere de mână

El un copil! Ea o copilă!
Sunt amândouă copii!

Isi scria necontentit, el îi păstra scrisorile într'un vechiu sertar, pe care într'o zi s'a apucat de le-a recitat și a început să ridă risul ironiei, căci era un cuvânt, ce suna fără înțeles.

Și el se repeta mai des,—
Era cuvântul: Tot-d'a-una!

Și în poeziile rămase de la el ne povestește și ce femeie i-a plăcut:

Eă n'am iubit prințese, sau marchise,
Și n'am visat, ca alții, la regine,
Dar mi-au plăcut femeile acelea
Cu inimile simple, arzătoare,
În care tot rămân schinte, ecuri,
Și chiar atuncea, când iubirea moare.

Așa trebuia să fie femeia pe care a dorit-o el, dar se vede că n'a fost așa,
Și după ce a văzut cum a fost iubit zice:

Pe când trăiam fără să știu
Ce e iubirea și durerea,
Mereu doream să le cunosc

Si să le împărtășesc puterea.
Azi, când trăesc știind ce e
lubirea ca și suferința,
Imi pare rău că n'am știut
Să prețuesc ce 'i neștiința.

S. DIN OLTEŢIA

Rugăm călduros pe stimații d'd
abonați la „FOAIA POPULARĂ”,
cari până acuma încă n'au trimis
micul cost al abonamentului pe a-
nul II-lea, să aibă amabilitatea a'l
expedia printr'un mandat poștal,
sau mărei în scrisore recomandată.

Cheltuelile simtitoare ce avem
cu această publicație, din ce în ce
îmbunătățită, ne îndeamnă a face
acest apel.

Ne facem o plăcere de asemenea
să rugăm personal pe toți prietenii
și cititorii acestei foi, a ne da con-
cursul, procurându-ne, printre a-
micii și cunoscuții d-lor, abonați.
Dacă fie-care ar achiziționa nu-
mai câte un abonat, deja numărul
cititorilor s'ar dubla și ne-ar con-
veni să facem noul sacrificiu și
îmbunătățiri ziarului.

În curând vom începe a publica,
sub titlu „*Sprîjinatorii noștri*”
lista acelor amabile și de inimă
persoane, care au găsit cu cale că
„FOAIA POPULARĂ” merită să
trăiască, și ne-au dat concursul
prețios, procurându-ne, în anul
trecut și acesta, abonați.

EPIGRAMA

Lui Costache Modestu

— Căzuși la Bacalaureat,
Causă?... nu se prea știe;
Însă eu, vezi, am aflat:
N'ai răspuns... din modestie

Lui R. R.

În niste versuri tu regreti,
Că... «în atitea poezii
Nu ti-ai descris copilăria»;
Noi, Prietene, bre să fim drepti
Greșesti... numai copilării
Respiră'n juru-ți poezia.

NICOLAE HRISTESCU

TIGANUL ȘI ROMANUL

Un țigan se duce cu un român într'o
pădure, ca să 'i ajute la tăiatul lem-
nelor.

După ce tăiară ce tăiară se puseră
la umbra unui copac să se odihnească
și să îmbuce ceva, că li se făcuse foame
muncind. Pe lângă copacul acela trecea
un riș. Țiganul se uită lung la riș și
apoi oftă.

— Ce oftezi, măi Danciule? il in-
trebă românul, și s'au scufundat coră-
biile?

— Ba nu dar 'mi-a adusei și eu
aminte, vere, că tocmai aci, lângă riul
acesta, a murit bietul teta de sete.—
Dumnezeu să'l erte. sërmanul!...

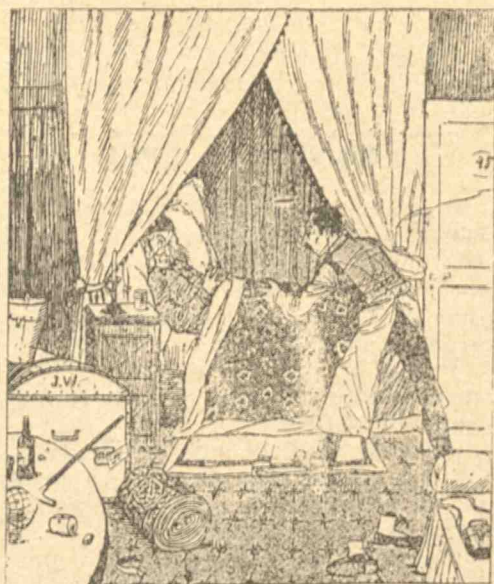
— Ce fel, a murit de sete lângă riș,
mă, ori ești nebun?

— Aicea, zău!

— Dar de ce n'a bcut apă ca să
nu moară, că doar era apă destulă?

-- Apă era, vere, dar vezi că nu
avea după ce să bea!

DAN VASILE.

SANGE ENGLEZESC

La hotel, într'o noapte, focul izbucnește.
Panica e mare. Toți pasagerii fug, afară
de englezul de la No. 45, sosit în ajun.

Un chelner intră grăbit înăuntru.

— D-le, d-le, fugi repede, hotelul a luat foc

— Da... Și la ce număr au ajuns flacărele?

— La No. 39.

— Așa... Mai e timp. Când vor fi la 43
să vi să mă scolf... Du-te!

(Și se întoarse pe partea cea-l'altă).

SINGURĂTATE

Prietenii m'au părăsit de mult. Să
vă mănânce norocul, dragii mei. Când
ați ști voi cât mi-e de jale și amară
durerea... și dacă mi-ați pași pragul ce
vesel ași fi... ce boțat.

Cei de prin depărtări nu 'mi mai scriu;
par'că grija mea o au?! Vine noaptea
incet, incet, și cad pe gânduri și mă
intristez. Nu-mi place s'aprind lampa
decuseară, las mai târziu. Vre-o căți-va
cărbuni în sobă se topește în liniște
până se prefac în cenușe.

Voioșia în mine se stinge odată cu
focul.

Lângă mine, Nenorocul stă pe scaun
și-mi spune povești de-ale lui pline
de desnădejde... că unde se duce... în
ce casă străbate, tot ochi îndurați il
privesc, tot glasuri înecate în plâns îi
grăiesc... că el nu știe, nu și-aduce a-
minte să fiintălni vre-o dată un chip
care să'i zâmbească.

Dar... eu de odată înc'p să-l bat pe
spate și-i zic așa cu glas domol și blând:
«Știi că eu, când te ved, te întâmpin
cu vorbe bune și-mi ești drag, și-ți zâm-
besc. Imi place să te ved pe lângă mine...
par'că mă faci mai bun, mai induio-
șător, mă îndemnă să mă interez și
de alții pe cari-i vizitezi tu, și-i cred
și-i mângăiu măcar cu un zâmbet de,
dragoste.

Iată, frate-tu, Norocul, pe unde umblă
el, cu ce fel de oameni are de-aface...
nu mi-i drag. Se vede că nu ți-i fra-
te bun.

Toți oamenii cari au noroc în casă
is reî la inimă, urăți la vedere, ba încă
și proști. Tu-mi ești drag Nenoroace, să
stai cu mine.

— Ei... dragal meu, dac'ași fi numai
eu... calea-valea, am trăi binișor; dar
așteaptă... că mai viu după mine și alții.
Ce? nu știi că-s însurat?

— Da de unde, păcatele mele, zic
El tace, tac și eu când de-odată înce-
țitor, încelisor, se deschide ușa, și o
femeie posomorată dar frumoasă intră.
Plinele forme ale sânnului se zăriaș sub
o sdreanță de îmbrăcăminte; perul lung
și ondulat umbrindu-i fața de jur-im-
prejur, îi dădea o înfățișare îndurată
și blândă. Am înțeles că e Sărăcia, so-
țica credincioasă a Nenoroacului. S'a a-
sezat de-a dreapta mea pe un alt scaun
și mă privea cu ochii dușoi.

În tăcerea nopții, afară s'aud niste
scâncete înăbușite și nu mult și... iar
se deschise ușa, și o droaie de copilași,
tristă la privire, cu ochii plini de roua
lacrimilor, năvălesc împrejurul meu.
Așa-mi era de milă de dânsii... mă dau
în vorbă cu ei.

— Cum te chiamă pe tine bobo-
celule?

— Foamea, mă chiamă domnule. Era
o fetiță frumușică și dragălaşe dar slabă,
sărmana și lihnită.

— Dar pe tine cum te chiamă măi
țacă?

— N'am, mă chiamă... și graiul i se
inecă într'un plâns sfâșietor! Puse mâi-
nile la ochi și se dădu într'un colț ie-
nind înăbușit.

Cei-l'alți—că erau mulți mititeii—s'au
dat unii pe lângă mama lor Sărăcia;
ar alții pe lângă tatăl lor Nenoroacul.

Am stat până târziu cu dânsii, și m'am
imprietenit temeinic cu ei, rămânând
să mâie la mine în odae. Și trăesc mereu
și-acuma cu ei, și mi-l l'ine!

Focșani

GH. MARICANDEA

FERMECATORUL

— Și care va să zică se pricepea în
fermece?

— Și încă ce fel!.

— Mester mare?

— Mare, domnule.

— Ști vr'o ispravă de-a lui, s'o aflu
și eu.

— Știu una.

— Spune-o, —tare's nerăbdător.

— Ei bine, ascultă. Cunoști pe Ghiță?

— Care Ghiță? Al tutungioaicii?...

— Nu, al luminărarului?

— Păi, ala a murit acum trei ani!.

— Ala... Care va să zică il ști. adi-
câtelea il știai. Vezi, ala era rău bol-
nav. Rău de tot. Dom'le. Avea omu
care o piatră la stomac. Il durea și il
junghia de'l apucau sudorile.

— Și eu am avut așa ceva...

— Hei, ce-are a face. Ascultă. A fost
la spital, de geaba: a chemat trei babe,
una din Oțetari, alta de la Cuțitu de
argint și alta de la... am uitat de unde
era aia... Tot de geaba... Se topea bie-
tul băiat d'an picioarele. Și atunci s'au
hotărit cu toții.

— Să'l cheame...

— Da. L'au chemat. Invoiala era făcută
10 poli de l'o face bine. L'a descintat,
l'a fermecat și a început să'i spue bol-
navului că va face ca duhul necurat
care era în el să se ridice de la burtă
în sus și să iasă prin urechea dreaptă
afară, iar el, vrăjitorul, il va impușca
atunci.

— Pe cine? Pe băiat?

— Nu, va impușca duhul necurat,

— A, ha!.. Și ce-a făcut?

-- L'i s'au adus smirnă și unt-de-lemn.

A cerut apoi o pușcă și i-a pus o capsă. Toți ai casei erau de față. A moșmondit el cit-va timp, a bolborosit la vorbe ne'nțelese, cînd întrebînd băiatul dacă simte duhul la ureche acela a zis că da.

— Auzi minune!

— Stai să vezi. Atunci întinde pușca și bang! trage de trăgaci. O detunare drăcească care face pe toți să se cutremure, vrăjitorul era galben ca ceara iar băiatul luminărarului...

— Vindecat?

— Ași, mort, căzut cu capul drumicat de glonțul din pușcă, la pămînt.

— Ei, cum, asta i-a fost vindecarea?

— Păi să vezi. Cine i-a pus și pe ai casei să-i dea pușca încărcată? Nu e vorba nici ei n'o știu.

— Păi, cum ar fi împușcat duhul necurat, cu cea ne'ncărcată?

— Ei, ast'îi treaba magiei.

— Si l'a vindecat de tot pe băiat!... Dar el ce face?

— E în pușcărie, condamnat la 5 ani.

— Si de ce nu se scapă prin vrăjire?

— Prea vrei să-ți spun multe. Asta n'o știu.

TIRBUȘON.

SONET UMORISTIC

Și multe spun, și 'n ori-ce loc
Că-s nu știu cum, fără-un pitac...
Și 'ntr'una spun, că-s răi, și—tac.
Așa e lumea; dă-o 'n foc!

Și-apoi, nu-mi pasă, zău, de loc;
Și singe rău dor n'am să'mi fac.
Ori sunt bogat, ori sunt sărac,
E tot atîta; *Je m'en moque!*

Ba zău! Și dacă n'am palate
Și haine mîndre, numa'n flori!
Ha, ha! Nu'mi pasă, măi băete.

Nu-s tinăr? Și inima doar bate!
Iar dacă n'am alte comori,
In schimb, am inima-unei fete!

DE LA TUTOVA.

NUMERUL DE PAȘTE

Se va tipări în 10.000 de foi. Va apare Joi dimineață când se va pune în vânzare în toată țara.

Acest număr, tipărit pe hîrtie de lux, coprinde o mare ilustrație pe pagina I-a, numeroase gravuri în text, articole relative la sf. sîrbători, nuvele, cronici, etc.

Atragem dar atențiunea stimabilor noștri cititori asupra no. festiv.

ȘTIRI LITERARE

D. Pompiliu Eliad, tînerul doctor în litere de la Sorbona, va ține în cursul lunii Aprilie, la Ateneul Român, un important ciclu de conferințe, asupra literaturii franceze.

Seria a fost împărțită în modul următor:

La 24 Aprilie. Ce este literatura? Condițiile și limitele acestei arte;

« 1 Mai. Legenda lui Tristan și Isenlt;

« 8 « Filosofia lui Lafontaine;

« 15 « «Indoiala» lui Pascal;

« 22 « Opera lui Taine;

« 29 « Domnul Brunetièr;

« 5 Iunie Grigore Alexandrescu și maestrul lui francezi;

« 12 « Despre spiritul francez.

Intrarea la conferințe este cu plată. Locurile se ia în abonamente: 8 lei pentru 8 conferințe.

FILTRAREA APEI

Problema de a obține apă bună, în cantitate îndestulătoare și după voință, continuă a fi obiectul disperării inginerilor și higieniștilor, deși s'au combinat tot felul de filtre, unele mai ingenioase de cît altele.

Primul aparat de filtrare, alcătuit cu oare-care succes, va fi în curînd centenar; datează din 1800 și a fost studiat de Smith, Cachet și Montfort. În el se găsesc deja elementele principale asupra cărora s'a executat atîtea și atîtea variațiuni: țesutul de lână, praful de piatră, nisipul și praful de cărbuni. Autopsia unui bun filtru contemporan nu presintă nimic mai mult în momentul de față.

De altminteri, chiar după cum spun cei cari construiesc filtrele cele mai moderne, filtrul ideal, adică acela care să rețină fără greș și pe timp nedefinit necurătenii și microbii, nu există încă. Dacă apa din filtru nu se fierbe în momentul de a ne servi de el, apoi nu există filtru care să nu devie în foarte scurt timp un adevărat focar de germeși vătămători sănătății. Trebuie să se întrebuinteze atunci mijlocul radical care consistă în a schimbă filtrul cînd e mic sau a preschimbă poziția organelor filtrante, cînd e nevoie să se curețe o cantitate importantă de apă.

Așa dar, căutarea unor materii filtrante puțin costisitoare, cari să se poată sacrifica fără regret imediat ce au atins un grad de murdărie suspect, este obiectul cercetărilor neconținute ale specialiștilor.

S'au semnalat de curînd, în această ordine de idei, două materii noi din punctul de vedere al filtrării, de cari specialiștii, după regiunea în care se află, s'ar putea folosi.

În primul loc este vorba de scoarța de cer, materie foarte eficientă și care se întrebuintează acum numai ca combustibil. Foarte poroasă și grație oxigenului ce'l conține scoarța acestui copac produce repede distrugerea necurăteniiilor. Fabricanții de zahăr din Austria și din Germania se folosesc mult de materia aceasta în operația delicată a filtrării sucurilor zaharoase.

Mai de dorit ar fi, de sigur, ca totul să se filtreze cu hîrtie de filtrat, cum se face în laboratorii și în industria mică. Dar care e mijlocul să ne procurăm această hîrtie costisitoare în cantitate suficientă?

Iată cum au rezolvat chestiunea căți-va destilatori iscusiți.

Ei întrebuintează pasta de hîrtie albă, care, vîndută în comerț sub forma unor blocuri mici compacte, e tăiată mai întîi de o mașină în foi foarte subțiri, în formă de vată. Vata aceasta, foarte poroasă, se așează în interiorul filtrului și lasă să se scurgă apa, operînd tot odată o limpezire

mecanică foarte satisfăcătoare. Materia aceasta se bucură și de o neutralitate chimică prețioasă, dacă pasta din care provine a fost bine preparată. Această aplicație industrială merită de a fi menționată.

Materia primă se poate găsi cu inlesnire pretutindeni, fiind-că Suedia și Norvegia, între altele, își exploatează pădurile numai pentru fabricarea pastelor prodigioasă și crescîndă.

Sunt astăzi numai în Norvegia 49 de fabrici cari transformă lemnul în pastă. Anul trecut porturile din Norvegia au exportat 230.000 de tone; toată pasta aceasta se transformă în carton și în hîrtie pe continent.

DR. NAN

Cu o adîncă durere aflăm încetarea din viață a doamnei *Maria Vântul*, mama iubitului nostru colaborator d. Al. Vântul, profesor la liceul Lazăr din Capitală.

Trimitem expresia sincerilor noastre condoleanțe mult lovitului nostru colaborator.

CRONICA EVENIMENTELOR

DIN ȚARA

La palatul Atheneului s'a deschis o expoziție de artă casnică sub înaltul patronajiu al M. S. Reginei Elisabeta.— D. Colonel Coandă, din arma artileriei, a primit însărcinarea de secretar al delegațiunii române la conferința pentru pace de la Haga.— Din inițiativa d-lui ministru al domeniilor toți morarii din țară se vor întruni într'un congres la Focșani în zilele de 8 și 9 corent în sala de recepție a palatului municipal; vor asista și delegații ministerului de comerț. Scopul congresului este de a găsi mijlocul prin care să se asigure o dezvoltare continuă și înfloritoare morăritului.— Joi 8 corent cu ocaziunea aniversării a 60-a a nașterii M. S. Regele, un te-Deum, s'a oficiat de I. P. SS. Mitropolit Primat, la Mitropolie, la care au asistat toți miniștrii, ofițerii superiori și înalții funcționari.— Immediat după sîrbătorile Paștelui, toate trupele din Capitală vor începe exercitiile în vederea sîrbării de 10 Mai.— Săptămîna trecută a încetat subit din viață Lascar Catargi șeful partidului conservator. Corpul defunctului a fost transportat la biserica Sf. Nicolae Tabacu din calea Victoriei, iar înmormântarea s'a făcut Duminică 4 cor. la Cîmintirul Șerban-Vodă. Fune-rariile au fost cu totul pompoase.— În cursul acestei săptămîni trupele de infanterie de sub comanda A. S. R. Principele Ferdinand, vor executa un marș spre Băneasa. Insuși A. S. principele Ferdinand va lua parte la acest marș.

DIN STRAINATATE

Din Cernăuți se vestește că în curînd se va convoca un mare meeting românesc spre a cere trimiterea mitropolitului Arcadie al Bucovinei la monastire din cauză că fiind prea bătrîn e incapabil de muncă. Românii din Bucovina sunt decisi ca imediat după meeting să înainteze împăratului Franz Iosef un memoriu cerînd înlocuirea mitropolitului Arcadie.— Guvernul Francez lucrează spre a sfîrși afacerea revizuirii procesului Dreyfus înainte de

2 Mai A. n. când se vor redeschide camerele.—Comitetul armean pregătește un nou memorandum către Puteri, în care va releva că Sultanul n'a ținut nici una dintre promisiunile făcute privitoare la ameara soartei armenilor. — Bursa din Paris este agitată din cauza svonurilor despre un război între Germania și Statele-Unite ale Americii de Nord din cauza chestiei insulelor Savane.

PAȚANIILE LUI GULLIVER

9
Eū, mă preumblai singur și avansați aproape vre-o 30 kilometri în pământurile unde nu remarcă de cât o țară sterilă și plină de stânci. Ne văzând nimic care putea să satisfacă curiozitatea mea, mă întorsei iar spre țărnam când văzuți oamenii noștri în șalupă care păreau ași unii toate forțele pentru ași scăpa viața și remarcă în același timp că eram urmăriți de un om de o mărime de nedescris. Intrase în mare și cu toate acestea apă nu'i venea de cât până la genunchi și făcea niște pași înspăimântători de mari. Șalupa se depărtase deja o jumătate de kilometru și marea fiind în acest punct plină de stânci uriașul nu mă putea alerga după șalupă.

Atunci, o luai cât putui la fugă și m'ascunsei în vârful unui munte foarte prapăstios, de unde văzuți o parte din țară. O găsiți prea bine cultivată; dar ceea ce mă surprinse la început fu mărimea ierburilor care aveaiți mai mult de două-zeci palme înălțime.

Apucați un drum destul de mare, care nu fu pentru locuitorii de cât o mică potecă care traversa o câmpie de grâu. Pe acolo merseiți puțin, dar nu puteam să văz nimic căci grânele erau de patru-zeci de palme înalte. Era tocmai timpul secerișului. Merseiți așa vre-o oră și ceva până la marginea acestui câmp care era închis de un gard înalt de aproape o sută două-zeci de palme d'apoi arborii, oh! arborii erau așa de nalți în cât v'o mărturisesc, imi fu imposibil să le calculez înălțimea.

Tocmai vream să găsesc o poartă la gard când descoperiți unul din locuitorii în câmpia vecină, de aceiași măsură cu acela pe care'l văzusem în mare dând fuga după șalupa noastră. Imi păru așa de înalt, mai înalt de cât turla unei biserici, și făcea aproape cinci-zeci de metri la fie-care pas. Avuseți o frică grozavă și alergăți de a mă ascunde în grâu, de unde îl văzuți că se opriți la o deschizătură a gardului, privind încoace și în colo și strigând cu o voce destul de joasă și prea răsunătoare de credeați că ese dintr'o muzică, așa de tare vibra sunetul în aer în cât la început eram aproape convins că auz tunând.

Imediat șapte oameniți tot așa de uriași înaintară către el, fie-care cu câte o scară mare în mână. Oamenii aștia nu erau așa de bine îmbrăcați ca cel d'antăiuți părea a fi mai mult servitorii. După ordinele care le aveaiți, ei mergeaiți pentru a secera grăul în câmpia unde mă ascunsesem. Mă depărtați de ei câte puțin; dar nu fugeam de cât ca foarte mare dificultate, căci spicele de grâu erau departe de un picior unele așa că nu puteam să merg în această spice de pădure.

În timpul acesta o porniți spre un loc din câmpie, unde ploaia și vântul culcase grăul; imi fu atunci cu totul imposibil de a merge

mai departe căci spicele erau așa de tari și ascuțiți în cât pătrundeai prin hainele mele și intraiți prin piele.

În timpul asta, ascultam secerătorii care nu era departe de cât la cinci-zeci de metri de mine. Fiind cu totul ostenit și având o mare temere mă culcați între două răzoare și doream de a pune odată sfârșit călătoriei mele, gândindu-mă la văduva mea desolată, cu copiii mei orfanți, deplângând tot d'odată nebunia care mă făcuse să întreprind această a doua călătorie contra părerii tuturor amicilor și a familiei mele.

În această teribilă agitație, o tristeță mă coprinse și nu puteam să evit de a nu mă gândi la țara din Lilliput ai cărei locuitorii mă privea ca pe cel mai mare din lume, unde eram capabil de a împinge un vapor întreg cu o singură mână și de a face atâtea fapte destul de minunate.

Unul din secerătorii apropiindu-se la două-zeci de metri de răzorul unde mă culcasem mă sperie așa de mult crezând că imediat voi fi strivit de piciorul lui sau tăiat în două de seceră, din nebăgare de seamă; văzându-l aproape de a ridica piciorul și de a înainta începuți a scoate niște țipete de ziceaiți ce'i asta. Îndată uriașul se opriți și privind de jur împrejur cu toată atențiunea mă zăriți în sfârșit.

La început se uita cu băgare de seamă a unui om care vrea să prindă un animal periculos oamenilor.

Pe urmă avuți curajul de a mă lua între două bețe și a mă ridica la câți-va metri de ochii lui, pentru a putea să mi observe și mai bine figura mea. Ghiciti intențiunea imediat și mă hotărâți să nu puiți nici o rezistență, fiind-că mă ținea în aer la o înălțime mai mare de cinci metri de pământ și aveam mare groază să nu pic jos dintre bețe și să mă prefac în miș de bucăți.

Tot ce îndrăsniti să fac, fu să zidic ochii plini de lacrimi spre cer, să încrucizez mâinele și să mă rog mult de uriaș să mi dea drumul. Nemilosul gigant găsea o plăcere nespuse să imi auză vocea și să privească la svârcolirele mele apropiindu-mă din când în când de urechea lui numai ca să imi asculte cuvintele pe care nu le înțelege. Nu puteam, se pricepe, să nu încep să gem și să vărs lacrimi d'atăta durere. Imi păru că înțelegea durerea ce simțeam, căci ridicând o parte a hainei mă înfășurați în ea și imediat a-

lergă spre stăpânul său, care era un proprietar bogat și pe care îl văzusem la început în câmpie.

Acesta luă un mănunchi de paie aproape de grosimea unui băț cu care imi ridică o pulpană a hainei spre a mă examina cu de a măruntul; suflă părul pentru a mi vedea mai bine fața; chemă servitorii și i întrebă —cel puțin așa putui să înțeleg că dacă ați mai văzut ei de când sunt un asemenea animal.

În urmă mă așeză binișor pe pământ pe patru labe, dar și eu mă ridicai îndată și merseiți foarte grav încoace și încolo ca să priceapă că sunt un biet om destul de rațiunabil.

Să iți văzut cum râdea cu poftă și cum stăiți jur împrejurul meu pentru a mă observa mai bine. Eu făcuți un compliment foarte umil proprietarului, mă aruncați la genunchii lui și ridicaiți mâinile și capul cât putuiți mai sus strigând din toată inima iertare scoșiți o pungă plină cu aur din buzunarul meu și iți prezentați cu oare care temere.

Luăți punga în mână, se uita cât amănunțit la ea, dar nu și putuți da seama de valoarea ei. Iți făcuți atunci semn să lase mână în jos până la pământ și luând punga o deschiseți și puseți toate piesele de aur în mână sa. Iși udă degetul cel mic în gură, ca să poată număra, dar imi păru că nu cunoștea de fel monedele ce le prezentam, căci printr'un semn mă făcuți să mi strâng banii și să iți puiți în pungă și pe aceasta în bosunar.

Atunci proprietarul fu convins că trebuia să fiu o lăunță plăpândă și cum se cade; imi vorbiți în câte-va rânduri, dar vocea lui puternică imi spărgea urechile.

Iți răspunseiți și eu cât putuiți de tare în mai multe limbi, și el își apropia urechea de mine ca să mă auză, dar în zadar, că nu puteam fi înțeles.

Imediat porunciți servitorilor săi să și vadă de lucru și scoșiți din buzunar o batistă o întinseți pe pământ, făcându mi semn să intru în ea.

VA URMA

O veste fără de samant de tristă ne sosește în ultimul moment.

D-rul Wilhelm Rudow, cunoscutul poet și filolog, autorul «Istoriei literaturii românești», scrisă în limba germană, un mare flo-român, soț al poetei talentate Lucretia Suciu-Rudow, a încetat din viață în etate de 40 ani numai, în noaptea de 4 Aprilie, la Oradea-mare (Ungaria).

Durerea noastră e aspra: perdem un prieten bun și un excelent colaborator.

Intr'unul din numerile viitoare vom consacra o pagină memoriei stinsului dintre noi, dr. Wilhelm Rudow.

Eforia Spitalelor Civile din București

PUBLICAȚIUNE

La 24 Aprilie 1899, orele 10 a. m. se va ține licitațiune la Eforie pentru carnea de vacă necesară spitalelor în exercițiul 1899-1900.

Doritorii de a lua parte la această licitațiune sunt invitați ca în sus citata zi și oră să și prezinte ofertele d-lor sigilate însoțite de o garanție provizorie de 2500 l., cunoscând că garanția definitivă va fi 5000 l.

Director Al. Culoglu.

No. 8582

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNII PUBLICE

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința doritorilor că în ziua de 5 Maiu 1899, ora 10 a. m. se va ține licitație publică la Prefecturile Județelor respective și la acest minister din Str. Diaconeselor, serviciul Construcțiilor, pentru darea în întreprindere a aprovizionării Coksului și Cărbunilor necesare școlilor secundare și Institutelor de cultură în 1899-1900.

Concurenții vor depune cu cel puțin 15 zile înainte de ziua licitației cite 100 kilograme Cărbuni și Coks, calitatea pentru care voește a concura, în saci plumbiți pe cari se vor însemna numele concurentului.

Ofertele vor fi însoțite de o garanție de lei 3000, cuprinsă în recipisa Casei de Depuneri sau a ori-cărei alte administrații financiare. La facerea contractului se va avea în vedere dispozițiile prevăzute în contractul C. F. R., pentru aprovizionarea cu Coks și Cărbuni și garanția va fi completată până la 10 la sută din valoarea Coksului și Cărbunilor, tot printr-o recipisă ca mai sus.

TABLOU

de cantitatea Coksului și Cărbunilor necesari fierării așezămint școlar

No. cont.	Școală	Local.	Coks Tone	Cărb. Tone
1	Școala Nor. Vasile Lupu	Iasi	40	15
2	Șc. Nor. de Insti-toare	"	20	10
3	Liceul Internat	"	300	140
4	Liceul Externat	"	8	—
5	Ext. Secundar de fete	"	2	2
6	Șc. Profesională de fete	"	—	1
7	Universitatea	"	—	600
8	Institutul anatomic	"	—	130
9	Lab. de Botanică	"	2	1
10	Liceul Carol I	Craiova	7	—
11	Șc. Nor. de Insti-toare	"	7	—
12	Liceul Clasic	Braila	—	5
13	Liceul Real	"	—	30
14	Liceul	Galați	25	—
15	Școala Profesională	"	5	—
16	Liceul Petru și Pavel	Ploesti	120	—
17	Ext. secundar de fete.	"	10	—

p. Ministru (ss) **St. Sihleanu.**

Capul Serviciului (ss) **N. Dumitrescu**

De închiriat

De la Sf. Gheorghe, o pereche case etajul I, compuse din 3 odăi elegant tapetate, 2 săli mari, sufragerie și bucatărie, situate în centrul orașului: Calea Moșilor 108, în apropiere de Hotel de Londra și Bulevardul Domniței. Chiria anuală 1300 lei, plătită în rate semestriale.

Doritorii le pot visita în ori-ce zi, iar pentru informații a se adresa proprietarului, d-lui Ilie Ighel Deleanu, la redacția noastră.

P. A. IONESCU
AVOCAT

— Stenograf al Camerei —

Consult 8—10 și 6—7.

Predă și lecții de Stenografie

3000 Decalitră de tuică, naturală de prune, de 14 și 15 grade, veche de Câmpulung se află de vânzare cu preț foarte modest. A se adresa pentru lămuriri proprietarului, d. P. Diaconescu, proprietar, com. Berevoești, județul Muscel.

GRADINA
Preotul Ilie

Biserica Cotroceni—București—

Arbori fructiferi; Arbori pentru șosele; Arbori altoiți de ornament. Arbuști. — Plante urcătoare. — Brazi. Pomii austriaci, Thuja și altele. Asemenea și stupi de prăsilă.

MODE
COIFURE, COȘURI DE FLORI
COROANE
D-NA E. BESLEGEANU

Născută Briol

București. — Calea Victoriei. 65

Marele hotel Mano

vis-à-vis de grădina Ateneului

Casă fondată la 20 Octom. 1783—

Are onoare a face cunoscut că s'a întors din Paris de unde a adus un însemnat număr de pălării cu prețuri moderate. Primește ori-ce reparație de pălării Expediția în provincie contra ramburs.

CURA DE PRIMAVARA

Pelin bun extrafin

Se vinde numai la

„DEALUL ZORILOR“

la **G. S. Ardeleanu**

—CALEA VICTORIEI No. 107 BUCUREȘTI—

Cel mai recomandabil magazin de friserie este
„LA BRICIUL LUI CUZA,“

STRADA ACADEMIEI SUBT HOTEL UNION

Firmă veche și cunoscută a d-lui Marin Ionescu

Pe lângă că e o plăcere a te rade, tunc și friza în acest magazin, dar vești găsi tot-a-una diferite articole de parfumerie și toaletă cu prețurile cele mai moderate.

Se fac abonamente lunare și à la carte
Nu uitați deci cunoscutul magazin de friserie
— „La Briciul lui Cuza“ —

LA GRANDE ENCYCLOPÉDIE

Inventaire raisonné des Sciences, des Lettres et des Arts

PUBLIÉE SOUS LA DIRECTION DE MM.

BERTHELOT, sénateur, membre de l'Institut.

H. DERENBOURG, prof. à l'École des langues orientales.

A. GIBY, de l'Institut, prof. à l'École des chartes.

GLASSON, de l'Institut, prof. à la Faculté de droit.

D. E. HAHN, bibliothécaire de la Faculté de médecine.

C. A. LALSANT, docteur en sciences mathématiques.

Secrétaire général: **André BERTHELOT**, député de la Seine.

CH. V. LANGLOIS, ch. de cours à la Fac. des let. de Paris.

H. LAURENT, examinateur à l'École polytechnique.

E. LEVASSEUR, de l'Institut, prof. au Collège de France.

G. LYON, maître de conférences à l'École normale supérieure.

H. MARION, professeur à la Sorbonne.

E. MUNTZ, de l'Institut, conservateur de l'École des Beaux-Arts.

Broché: 650 fr.
payables 20 fr. par mois
ou 550 fr. comptant

BIBLIOTHÈQUE COMPLETE

Quelle belle chose aussi qu'une ENCYCLOPÉDIE bien faite et que de riches ses contiennent ce beau inventaire de nos sciences

Anatole FRANCE

Amis de l'ÉCOLE

La Grande Encyclopédie va vous donner d'une multitude de volumes de nos sciences

23 VOLUMES PARUS
27500 PAGES

30 GROS VOLUMES DE 1200 PAGES

payables 25 fr. par mois
ou 700 fr. comptant

Telle: 300 fr.

S'adresser à **M. Nicolesco BASILE**, Libraire, 8 Str. Biserica, 1, a BUCAREST.

COLECȚIA ANULUI I, SE AFLA DE VÂNZARE LA REDACȚIE

**Lithografia +
Tipografia**

Fabrica de Cartonage

Pharmaceutice

ALBERT BAER

Fondat 1850

Casa proprie

Usina motrică

TELEFON

BUCUREȘTI

Strada Numa-Pompiliu 7.

TELEGRAM: BAER-BUCUREȘTI